

A photograph of Taylor Swift performing on stage. She is wearing a black, sequined, sleeveless dress and has her arms raised in a celebratory gesture. She is holding a sparkling acoustic guitar. A microphone on a stand is visible to her right. The background is dark blue with out-of-focus stage lights.

Chas
Newkey-Burden

TAYLOR SWIFT

Elämä ja musiikki

DOCENDO

Taylor Swift

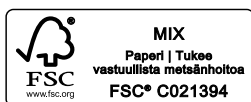
Chas Newkey-Burden

TAYLOR SWIFT

Elämä ja musiikki

Englannin kielestä käänttänyt
Jere Saarainen

DOCENDO

Alkuperäisteos: *Taylor Swift: The Whole Story*

by Chas Newkey-Burden

Originally published in the English language

by HarperCollins *Publishers* Ltd.

© Chas Newkey-Burden 2014, 2024

Suomenkielinen laitos:

© Docendo, 2025.

Docendo on osa Werner Söderström Oy:tä.

www.docendo.fi

Suomennos: Jere Saarainen

Kansi: Tilla Larkiala/Taittopalvelu Yliveto Oy

Kannen kuva: Getty Images

Taitto: Taittopalvelu Yliveto Oy

ISBN 978-952-850-231-9

Painettu EU:ssa

Sisällys

Johdanto	7
Ensimmäinen luku	11
Toinen luku	33
Kolmas luku	57
Neljäs luku	91
Viides luku	123
Kuudes luku	141
Seitsemäs luku	159
Kahdeksas luku	189
Yhdeksäs luku	199
Kymmenes luku	225
Yhdestoista luku	245
Kahdestoista luku	265
Kolmastoista luku	277
Kirjallisuus	299

Johdanto

Vuoden 2013 lopulla Taylor Swift ei voinut käsittää, kuinka hänen elämänsä oli mullistunut edellisten kahdentoista kuukauden aikana. *Red* oli hänen neljäs albuminsa, ja nyt hänen kaikkia levyjään oli myyty jo yli 26 miljoonaa kappaletta. Lisäksi yksittäisiä raitoja oli ladattu 75 miljoonaa kertaa, eli enemmän kuin kenenkään muun digitaalisinglejä.

Taylorin saavutukset tuntuivat yhä vaikuttavammilta, kun niitä vertasi muihin artisteihin. Vuoden 2013 alussa hänestä oli tullut Beatlesin jälkeen ensimmäinen muusikko, jonka kolme peräkkäistä albumia olivat pysyneet listakärjessä vähintään kuusi viikkoa.

Kaiken tämän hän oli saanut aikaan jo ennen 24 vuoden ikää. Nuorta Tayloria pidettiin jo musiikkialan konkarina, kun Country Music Association Awards antoi hänelle marraskuussa 2013 Pinnacle Awardin, joka myönnetään yleensä muusikon elämäntyön kunniaksi. Useimmiten palkinnon saajat ovat vähintään 50-vuotiaita. Juhlagaalassa esitettiin myös videotervehdys, jossa Julia Roberts, Justin Timberlake ja Mick Jagger hehkuttivat paitsi nuoren tähden taitoja myös tämän merkitystä maailmassa.

Taylorin loisto ei jäänyt huomaamatta countrymusiikin keski-ikäisessä ilmapiirissä – teinivetoisen popmusiikin maailmasta puhumattakaan. Perinteiset musiikkilehdet kirjoittavat hänestä kunnioittavaan sävyyn, eivätkä juorulehdet saa tarpeekseen hänen rakkauselämänsä kiemu-roista. Ja kukapa muu kuin Taylor olisi osannut yhdistää banjon popmusiikkiin yhtä luontevasti ja tyylikkäästi?

Swift on paradoksien prinsessa. Siinä missä jotkut artistit ovat musiikkityylinsä ja imagonsa vankeja, häneltä raja-aitojen ylittäminen käy kuin leikiten. Taylor on paitsi sukeltanut popmusiikin maailmaan, tehnyt myös raisuja areenarockbiisejä ja kokeillut jopa dubsteppia.

Yhden albumin puitteissa tämä vastakohtista ammen-tava lumoava nuori nainen saattaa kuiskata suloisia ja kos-kettavia mietteitä rakkaudesta ja sitten purkaa raivoaan koston ja uhman täyteisissä kertosaäkeissä. Hän on klas-sisen kaunis vaaleaverikkö, joka kuitenkin asettuu aina kömpelön ulkopuolisen rooliin.

Tänä aikana, kun Rihannan ja Lady Gagan lava-esitykset lähentelevät pornoa, Taylor erottuu joukosta siistinä ja kunnollisena amerikkalaisena – vaatimatto-mana omenapiirakan tuoksuisena laulajana. Vain viikkoja sen jälkeen, kun hänen ystävänsä Miley Cyrus kohahdutti maailmaa ”twerkkaamalla” palkintogaalassa, elegan-tisti pukeutunut Taylor päätyi otsikoihin esiintymällä Kensington Gardensissa järjestetyssä yläluokkaisessa hyväntekeväisyystapahtumassa, jossa olivat paikalla myös prinssi William ja Jon Bon Jovi.

Vuosi oli alkanut Manhattanilla suudelmalla One Directionin sydäntensärkijän Harry Stylesin kanssa, ja se päättyi ylävitosiin Englannin tulevan kuninkaan kanssa.

Vaikutusvaltaisen *New Yorkerin* kannessa hänet nimettiin ”maailman isoimmaksi pop-tähdeksi”. Myös arvostettu ja suhteellisen vakavahenkinen kuukausittain ilmestyvä *Rolling Stone* liittyi Taylorin kakofoniseen ylistyskuoroon. Sen artikkelissa hehkutettiin albumin *Red* kiertueen esityksiä: ”Taylor Swiftin livekeikalla vuonna 2013 lavalle nousee oman alansa – tai oikeastaan minkä tahansa alan – suurin mestari.”

Ulospäin Taylor vaikutti tyynen rauhalliselta ja käyttäytyi kuin nämä kaikki kokemukset olisivat vain normaali osa elämää. Sisimmässään hänen oli kuitenkin varmasti vaikeaa käsittää, miten jännittävää hänen arjestaan oli tullut. Tuttu lapsuudenmaailma oli jäänyt kauas taakse.

Ensimmäinen luku

Kaikki olisi voinut mennä aivan toisin... Taylor Swiftistä ei koskaan pitänyt tulla laulaja-lauluntekijää vaan pörssi-meklari. Jopa hänen etunimensä vanhemmat olivat päättäneet urapolku mielessään. Andrea-äiti oli valinnut tyttölapselleen sukupuolineutraalin nimen, jotta sukupuolta ei voisi arvata nimen perusteella, kun lapsi lopulta hakeutuisi töihin miesvaltaiselle rahoitusosalalle. Hyvää tarkoittava suunnitelma ei kuitenkaan koskaan toteutunut. Miljoonat fanit ympäri maailman kyllä tietävät Andrean esikoisen sukupuolen, vaikka eivät edes ole ikinä tavanneet häntä.

Kappale ”The Best Day” on koskettava kuvaus ihmetyksen täyteisestä lapsuudesta, ja siinä Taylor puhuu ”erinomaisesta” isästään, jonka ”vahvuus tekee hänestä vahvemman”. Isän nimi on Scott Kingsley Swift, ja hän oli opiskellut liiketaloutta Delawaren yliopistossa. Oppilaitoksen Brown Hall -asuntolassa hän oli tutustunut moniin uusiin ystäviin, joista Michael DiMuzio kytkeytyi myöhemmin myös Taylorin ammattiuraan. Scott valmistui parhain arvosain ja alkoi rakentaa vaikuttavaa uraansa. Kenties bisnesvainu on Taylorilla veressä, sillä

hänen isänsä lisäksi myös hänen isoisänsä oli työskennellyt rahoitusosalalla.

Scott perusti oman rahoitusalan konsulttiyrityksen Swift Groupin, joka tarjoaa selkeää ja asiantuntevaa rahoitusneuvontaa osana Merrill Lynch -konsernia. Hän meni töihin tuohon maailmankuuluun yritykseen 1980-luvulla ja yleni nopeasti hierarkiassa, kunnes hänestä tuli konsernin ensimmäinen varatoimitusjohtaja. Hän oli usein työmatkoilla, ja Teksasin Harrisissa hän tapasi itseään kuusi vuotta nuoremman Andrea Gardner Finlayn. Andreakin työskenteli rahoitusosalalla erään mainostoimiston markkinointipäällikkönä ja oli päättäväinen sekä tarmokas nainen.

Parilla oli paljon yhteistä, mutta kun he kohtasivat ensimmäisen kerran, ura kiinnosti Andreaa perustamista enemmän. Hän oli joutunut paiskimaan hartiavoimin töitä saadakseen jalansijaa rahoitusosalalla, jolla työskenteli 1970-luvun lopussa lähes pelkästään miehiä. Hän kuitenkin onnistui suunnitelmassaan ja oli siitä valtavan ylpeä. Taylor onkin kertonut myöhemmin televisiohaastattelussa, että ennen Scottin tapaamista hänen äidillään oli ”oma ura ja koti”. Andrea oli siis taloudellisesti riippumaton nainen. Taylor on hyvin ylpeä äitinsä saavutuksista, ja ne ovat myös muovanneet hänen käsityksiään työstä ja elämästä.

Työmyyränä ja vahvana naisena Andrea ei halunnut ajautua sivuraiteille, mutta Scott sulatti hänen sydämensä ja pian he rakastuivat. Pari meni naimisiin Teksasissa 20. helmikuuta 1988 ja asettui asumaan Pennsylvanian Berksin piirikuntaan West Readingiin. Kolmekymmentävuotiaana Andrea huomasi odottavansa ensimmäistä

lastaan. Tyttö syntyi 13. joulukuuta 1989 Wyomissingissa. Hän sai nimekseen Taylor Alison, ja hänessä näkyivät jo hyvin nuorena ne suuren tähden elkeet, jotka nostivat hänet myöhemmin menestykseen. Vain tunteja syntymänsä jälkeen tyttövauva oli tehnyt melkoisen vaikutuksen erääseen sairaalan työntekijään. Eräs lastenlääkäri totesi Andrealle: ”Teillä on todella hyväluontoinen tyttövauva, joka kuitenkin tietää täsmälleen, mitä tahtoo ja miten sen saavuttaa!” Siinä vaiheessa Andrea ihmetteli, mitä kummaa mies oikein selitti. Kuinka kukaan osaisi arvioida vain muutaman tunnin ikäisen vauvan persoonallisuutta? Lopulta Andrea kuitenkin huomasi, että kuvaus oli osunut nappiin.

Jotkut ajattelevat, että merkittävä osa persoonallisuuseroista selittyy sisarusten välisellä syntymäjärjestyksellä. Sillä, onko syntynyt ensimmäisenä, keskimmäisenä, viimeisenä tai ainoana lapsena, on suuri vaikutus persoonan muotoutumisessa. Taylorissa onkin selkeitä ensimmäiselle lapselle tyypillisiä ominaisuuksia. Esikoiset saavat vanhempiansa jakamattoman huomion ensimmäisen sisaruksen syntymään asti. Tyypillisesti ensimmäisillä lapsilla on korostunut tarve miellyttää muita ja noudattaa sääntöjä. Esikoiset ovat myös usein hyvin vastuuntuntoisia ja osoittavat johtajuutta kriisitilanteissa.

Myös huolehtiminen ja hoivaaminen ovat heille tyypillisiä piirteitä, mutta toisaalta he kärsivät myös itsekkyydestä ja mustasukkaisuudesta – tunteista, jotka nousevat pintaan, kun he eivät enää olekaan perheensä ainoita lapsia ja vanhempien huomio ja kiintymys vaihtavat osin kohdettaan. Astrologiassa Taylorin luonteenpiirteitä selitetään jousimiehen horoskoopimerkin avulla. Jousimiehet

ovat astrologien mukaan tyypillisesti myönteisiä, rehellisiä, reiluja ja hyvin karismaattisia persoonia. Ikävempiä piirteitä ovat uhkarohkeus, pinnallisuus ja hienotunteisuuden puute. Muita kuuluisia jousimiehiä ovat muun muassa Nicki Minaj, Jimi Hendrix, Frank Sinatra ja Brad Pitt.

Taylor asui elämänsä alkuaikat neljän ja puolen hehtaarin joulukuusutilalla, jossa Scottin isä oli aikoinaan asunut. Cumrun kaupungissa sijainnut tila tuotti perheelle hyödyllisiä lisätienestejä, minkä ansiosta Taylor sai elää lapsuutensa melkoisessa yltäkylläisyydessä. Lapsen silmin paikka vaikutti valtavalta. ”Ja se oli maailman maagisin ja ihanin paikka”, hän on todennut. Siellä hän sai juoksennella vapaasti ja antaa mielikuvituksensa laukata, mikä tuki paljon hänen henkistä ja luovaa kehitystään. Siinä missä tietynlainen lapsuus voi pusertaa nuoresta ihmisestä pois kaiken taiteellisen kunnianhimon, Taylorin lapsuusvuodet vaalivat sitä ja rohkaisivat tavoittelemaan unelmia. Teoksessaan *Tie luovuuteen* Julia Cameron perustelee vastaansanomattomasti, miten tärkeää oikeanlainen kasvuympäristö on kenelle tahansa nuorelle luovalle ihmiselle. Jos Taylorin unelmat olisi murskattu lapsena, hän olisi hyvin saattanut päätyä töihin rahoitusosalalle, niin kuin hänen vanhempansa olivat alun perin kaavailleet – ja maailmassa olisi ollut yksi lupaava taiteilijanalku vähemmän.

Taylor oli kolmevuotias, kun hänen pikkuveljensä Austin syntyi 11. maaliskuuta 1992. Ennen kuin poika täytti kaksi

vuotta, Andrea päätti jättää uransa tauolle ja ryhtyä kotiäidiksi. Äidillä oli suuri vaikutus Tayloriin. ”Hän kasvatti minusta loogisen ja käytännönläheisen ihmisen. Luulen, että koska minulla oli lapsena niin vahva äiti, en tahdo vieläkään jättää mitään puolitiehen.” Taylor puhuu vanhemmistaan keskenään erilaisin mutta silti toisiaan tasapainotavin sanoin. Rationaalisen ja maanläheisen Andrean vastapainona on Scott. Hän on Taylorin mukaan ”iso nallekarhu, jonka mielestä kaikki, mitä teen, on täydellistä”. Siinä missä Andreaa hän kuvaa ”realistiksi”, Scott on tyypillisesti ”pää pilvissä” ja suhtautuu kaikkeen optimistisesti.

Mutta ei Scottkaan ollut pelkkä hilpeä haihattelijä, jonka lasi oli aina puoliksi täynnä. Isän taloudellisesta tietämyksestä on ollut Taylorille valtavasti apua erityisesti siitä lähtien, kun hänestä tuli kuuluisa – Taylorin mukaan hänen isällään onkin ”loistava bisnesvaisto”. Vaikka vanhemmat petasivat lapselleen uraa rahoitus-alalla, hänellä itsellään oli toisenlaisia suunnitelmia. Kolmevuotiaana hän alkoi laulaa ja esitti vaikuttavan tulkinnan haastavasta Righteous Brothersin klassikosta ”Unchained Melody”. Taylor nautti laulamisesta ja huomasi, että sanat ja melodiat jäivät helposti hänen päähänsä. Kun Scott ja Andrea veivät hänet elokuviin, hän lauloi niissä esitettyjä kappaleita kotimatalla ja oli jotenkin onnistunut painamaan sanat ja sävelmät mieleensä yhdellä ainoalla kuuntelukerralla. Taylor kertoi *Daily Mailille*, että hänen vanhempansa ihan säikähtivät huomattessaan, miten hyvin musiikki painui hänen mieleensä: ”Muistin musiikin paremmin kuin mitään muuta.”

Mistä tämä taikuus sitten kumpusi? Suvun suuri musiikillinen lahjakkuus oli Taylorin äidinäiti Marjorie Finlay.

Karismaattinen ja eloisa Marjorie oli tehnyt menestyksekkään uran oopperalaulajana, ja hänellä oli ihailijoita monissa eri maissa. Hänen miehensä työskenteli öljyteollisuudessa ja matkusteli työnsä puolesta ympäri maailmaa. Puolisonsa työmatkojen yhteydessä Marjorie esiintyi Yhdysvaltojen lisäksi aina Singaporessa ja Puerto Ricossa asti.

Kymmenen vuotta Andrean syntymän jälkeen Marjorie asettui perheineen Amerikkaan. Siellä hänelle avautui joukko uusia tilaisuuksia, kuten pesti Houston Grand Operassa. Hän esiintyi kevytmielisissä ooppereissa, kuten Rossinin *Sevillan parturissa* ja Smetanan *Myydyssä morsiamessa*, ja tavanomaisemmissa musikaalituotannoissa, kuten Bernsteinin *West Side Storyssa*. Hän työskenteli myös televisiojuontajana muun muassa puertoricolaisessa viihdeohjelmassa *El Show Pan-Americano*. Marjorie Finlay oli pirteä ja toisinaan myös humoristinen hahmo. Taylor kertoi *Wood & Steel*-lehden haastattelussa isoäitinsä puhuneen niin surkeaa espanjaa, että jotkut katsojat pitivät häntä pelkkänä ”hulvattoman hauskana” sketsihahmona.

Karisma kuitenkin periytyi tyttärentyttäreille. Scott on kertonut monista yhtäläisyyksistä anoppinsa ja Taylorin välillä: ”Heissä molemmissa on samaa taikuutta, kun he astuvat sisään huoneeseen ja muistavat kaikkien nimet. Taylorissa on Andrean äidin sulokkuutta, ja he ovat samanlaisia myös ruumiinrakenteiltaan. Andrean äiti oli ainutlaatuinen ihminen: kun Marjorie saapui paikalle, kirjaimellisesti kaikki rakastivat häntä.” Taylorin mukaan oli huikean jännittävää kuunnella isoäidin laulavan, ja karismaattisuus oli tehnyt häneenkin suuren vaikutuksen. ”Kun hän tuli paikalle, joka ikinen kääntyi katsomaan

häntä”, Taylor selitti *Sunday Timesille*. Juuri tuo piirre Marjoriessa kiinnitti nuoren Taylorin huomion. Siksi mummi oli ”erilainen kuin kukaan muu”, ja nuori tyttö tahtoi intohimoisesti olla itse samanlainen.

Mutta vaikka suvussa oli viihdealan osaamista, Taylor sai kunnollisen kasvatuksen. Swiftit ovat katolisia, ja Taylor kävi esikoulunsa nunnien pyörittämässä Alvernian montessorikoulussa. ”Hän piti aina laulamista”, koulun johtaja, sisar Anne Marie Coll, kertoi *Reading Eaglelle*. Perhe kävi säännöllisesti kirkossa, ja jumalanpalveluksissa Taylor pääsi myös laulamaan, kun hän veisasi virsiä muun seurakunnan kanssa. Kuusivuotiaana Taylor alkoi kuunnella musiikkia vakavissaan. Hän kiinnostui aluksi muun muassa country- ja poplaulaja LeAnn Rimesista, joka oli noussut kuuluisuuteen vain 14-vuotiaana.

Rimes oli Taylorin oma löytö, sillä perheen kodissa ei sellaista musiikkia juuri kuunneltu. Esimerkiksi Andrea piti enemmän Def Leppardista ja muista rockbändeistä. Taylorin mukaan äiti kuunteli paljon Leppardia häntä odottaessaan. Swiftit olivat kuitenkin hänen mukaansa ”musiikkimakujen suhteen aika hajanainen perhe”, minkä ansiosta myös Taylor löysi oman paikkansa kokonaisuudessa. ”LeAnn Rimes oli ensimmäinen kosketukseni countrymusiikkiin”, hän selitti *Guardianille*. ”Sain hänen ensimmäisen albuminsa kuusivuotiaana. Tuntui mahdavalta, että hän pystyi tekemään musiikkia ja uraa niin nuorena.”

Muita suosikkiartisteja olivat muun muassa Shania Twain ja Dixie Chicks. Hän perehtyi myös country-musiikin historiaan ja löysi hienoja vanhempia esittäjiä, kuten Patsy Clinen ja Dolly Partonin. Taylor on kertonut,

kuinka hän ”ihastui” tyylilajin soundiin ja ”tarinankerrontaan”. ”Pystyin samastumaan siihen. En osaa selittää sitä. Se tapahtui jotenkin vaistonvaraisesti.” Kymmenvuotiaana hän ihaili suuresti Shania Twainia. Hän vaikutui Twainin itsenäisen naisen olemuksesta ja siitä, että tämä ”kirjoitti kaikki omat biisinsä”. Taylor puhui aiheesta *Timelle*: ”Se oli minulle valtavan merkittävää, vaikka olin vasta kymmenen. Oli tärkeää tajuta, että hänen noissa biiseissä kertomansa tarinat olivat hänen omiaan.”

Toisinaan Taylorissa näkyi samoja tähden piirteitä kuin hänen kuuluisassa vanhemmassa sukulaisessaan; ehkä Taylor oli tosiaan perinyt karismansa isoäidiltään. Andrea muistaa edelleen elävästi erään joulun, jona hän tilasi kuvaajan ottamaan perhepotretin joulukortteihin. *Sugar*-lehden haastattelussa Andrea kertoo, kuinka viisi-vuotias Taylor ”poseerasi ihan kunnolla” kuvissa. Vaikutunut kuvaaja ehdotti äidille, että Taylor voisi tehdä Los Angelesissa uraa lapsimallina. Andrea suhtautui kuitenkin alaan hieman epäluuloisesti eikä halunnut laittaa tyttäntään sellaiselle polulle.

Sen sijaan Taylor jatkoi taiteen tekemistä – joskaan ei yksinomaan musiikin parissa. Hän on kertonut *Washington Postille*, että oli jo pienenä intohimoinen kirjoittaja: ”Kirjoittaminen ei ole minulle lainkaan väkinäistä. Kirjoitan jatkuvasti.” Aluksi Taylor kiinnostui runoudesta ja yritti ”etsiä täydellisiä sanojen yhdistelmiä, joissa piti olla täydellinen määrä tavuja ja täydellisiä riimejä. Siten ne todella erottuisivat joukosta.” Aivan kuten sävelmät, myös luetut runot jäivät hänelle mieleen. Hän toisteli mieleenpainuvia riimejä ja yritti kehittää omia. Koulun englannin tunneilla monet luokkatoverit nyrpistivät nenäänsä, kun

opettaja pyysi kirjoittamaan omia runoja. Ei kuitenkaan Taylor. Eikä aikaakaan, kun hän oli jo kirjoittanut kolme sivua riimejä. Monet niistä olivat vielä melko hyviä.

Neljännellä luokalla hän osallistui kansalliseen kilpailuun runollaan *Monster in My Closet*. Hän puhkui intoa, kun sai osallistua. Runossa luki muun muassa: "There's a monster in my closet and I don't know what to do / Have you ever seen him? / Has he ever pounced on you?" Taylor kävi huolellisesti läpi kokoelmaansa ja valitsi sieltä tämän pitkän runon. "Valitsin kaikkein kekseliäimmän, enkä tahtonut kuulostaa liian synkältä." Hän ilahtui ja rohkaistui kilpailun voitosta ja alkoi etsiä entistä vaikuttavampia säkeitä yhä kuumeisemmin.

Hän myös rakasti tarinoita ja niiden lukemista. Yksi hänen suosikeistaan oli Shel Silversteinin kirjoittama ja kuvittama lasten kuvakirja *Antelias puu*. Alun perin 1960-luvulla ilmestynyt teos kertoo naispuolisesta puusta ja miespuolisesta ihmisestä, joista tulee ystäviä. Taylor piti myös *Amelia Bedelia* -kirjoista. Niitä kirjoitti aikoinaan Peggy Parish, ja sittemmin Herman Parish jatkoi tätinsä työtä. Tarinoista tuli nuoren Swiftin intohimo, ja hän rakasti niiden kuuntelemista sekä kertomista. "Tahdoin vain puhua ja kuulla tarinoita", hän selitti toimittajalle ja keskusteluohjelman emännälle Katie Couricille. Hän kertoi tehneensä äitinsä hulluksi, koska ei suostunut menemään nukkumaan ennen kuin hänelle oli luettu tarina. "Ja tahdoin aina kuulla uuden tarinan." Nämä lukuhetket herättivät tytön luovuuden. Andrean mukaan Taylor "kirjoitti lapsena koko ajan". Hän uskookin, että jos tytär ei olisi ryhtynyt muusikoksi, tästä olisi saattanut tulla kirjailija tai toimittaja. On myös aivan mahdollista, että hän vielä jonain päivänä ryhtyy kirjailijaksi. Eräänä kesänä

pitkän kesäloman aikana Taylor kirjoitti jopa romaanin. Hän ei ole puhunut tarkemmin tuosta 350-sivuisesta tuotoksestaan, muttei ole myöskään suoralta kädeltä torjunut sen julkaisemista jonain päivänä, joten Swift-fanit saattavat vielä päästä lukemaan hänen kirjoittamansa tarinan. Kirja keräisi takuulla paljon huomiota ja kävisi kaupaksi.

Ei olisi lainkaan yllättävää, mikäli hänen romaanissaan olisi myös synkempi puoli. Lapsena Taylor nimittäin kuvitteli usein mielessään kaikenlaisia keskusteluja ja tarinoita, joiden henkilöhahmoina oli kodin ladossa majailleiden kissojen tappamia oravia ja lintuja. Nämä inhottavat yksityiskohdat kuvastavat vaaleahiuksisen ja kunnollisen amerikkalaistytön persoonan synkempiä sävyjä. Myös hänen kirjoittamansa novellit tekivät suuren vaikutuksen opettajiin, joiden mielestä hän ymmärsi englannin kieltä selvästi ikäistään paremmin. Taylor itse on sanonut, että lapsuus joulukuusitilalla ruokki hänen mielikuvitustaan. Juoksennellessaan vapaasti ympäriinsä hän saattoi ”kehittää kertomuksia ja keijukaistarinoita arkielämästä”.

Lapsuusvuosina maalla Taylorille tarjoutui myös tilaisuuksia ansaita taskurahaa. Yksi työtehtävistä oli hyvin erikoinen – hänen täytyi noukkia puista rukoilijasirkkojen munia. Se oli tärkeää työtä, sillä muuten lähiseudun rakennukset olisivat kuhisseet hyönteisiä. Taylor siis kiipeili joulukuusissa ja yritti kerätä pois mahdollisimman paljon munia. Tehtävän tärkeys kävi selväksi, kun hän kerran unohti tarkistaa puut ja rukoilijasirkkoja alkoi kuoriutua lähialueen kodeissa. ”Niitä oli satoja tuhansia”, hän muisteli Jay Lenolle *The Tonight Show*’ssa. ”Naapureilla oli pieniä lapsia eivätkä he voineet alkaa tappaa sirkkoja, koska se olisi pilannut joulun.”

Aikamme suurimman popartistin tarina

Yhdysvaltalainen Taylor Swift on popmusiikin tämän hetken kuumiin ilmiö. Hänen seuraansa haluavat niin kuninkaalliset kuin poliitikotkin.

Kantrimuusikkona aloittanut Swift on tullut tunnetuksi koskettavista sanoituksistaan, joissa hän käsittelee usein ihmissuhteitaan. Mediassa onkin seurattu erityisen tarkasti hänen seurustelusuhteitaan mm. Jake Gyllenhaalin, Harry Stylesin, Joe Alwynin ja Travis Kelcen kanssa.

Swift nousi pikkukaupungin tytöstä maailmanluokan tähdeksi ja voitti vuosina 2010–2024 huikat 14 Grammya. Swiftin Eras Tour -kiertue on rikkonut ennätyksiä illasta toiseen.

Chas Newkey-Burden kuvaa kirjassaan, miten Swift onnistui kaikessa tässä. Miten hänestä kasvoi peloton bisnesnainen? Miten hän on pystynyt käsittelemään supersuosion tuomia paineita?

Chas Newkey-Burden (s. 1973) on englantilainen journalisti ja kirjailija. Hän on tullut tunnetuksi erityisesti julkisuuden henkilöiden elämäkerroista ja henkilökuvista. Newkey-Burden on kirjoittanut elämäkertateokset mm. Amy Winehousesta, Michael Jacksonista, Angelina Joliesta ja Brad Pittistä.

78.993

Kannen kuva: Larry Busacca/
Getty Images
Kansi: Tilla Larkiala/
Taittopalvelu Yliveto Oy

DOCENDO

www.docendo.fi

ISBN 978-952-850-231-9

